

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

1. Zadania, cele i funkcje przedszkola.

- Współcześnie przedszkole postrzegane jest najpierw jako miejsce edukacji dziecka, zapewniającej jej sukces szkolny, a potem jako miejsce opieki.
- Rośnie ranga wychowywania przedszkolnego w procesie edukacji człowieka,
- Najważniejszym celem edukacji przedszkolnej pozostaje zawsze wszechstronny rozwój osobowościowy dziecka na miarę jego indywidualnych możliwości.

Zadaniem przedszkola jest tworzyć warunki prawidłowe warunki wychowawcze i emocjonalne aby dziecko mogło w pełni rozwinąć swoje potencjalne możliwości intelektualne i poznawcze, społeczno-moralne, emocjonalno-motywacyjne w warunkach poszanowania jego zdrowia i potrzeb rozwojowych.

podstawową formą aktywności jest zabawa, w której tkwi ogromny potencjał rozwojowy. W zabawie dziecko przekracza swoje aktualne możliwości i wkracza w sferę najbliższego rozwoju.

Zabawa zaspokaja potrzeby: ruchu, działania, kontaktów społecznych, badania, poznawania i doświadczania świata w jego różnych wymiarach na miarę indywidualnych możliwości dziecka.

Zabawa daje dziecku odprężenie, wypoczynek, pozwala na odreagowanie przykrych emocji, jest nieograniczonym doświadczeniem kreacji dziecięcego świata i rozwoju wyobraźni, kształci wszechstronnie dziecko.

Pierwszym znaczącym doświadczeniem kształtującym stosunek emocjonalny dziecka do przedszkola jest **sposób przyjęcia dziecka** w jego progi. To, jak organizujemy ten trudny proces adaptacji dziecka do nowego środowiska, warunkuje jego samopoczucie, nastawienie emocjonalne i poziom rozwoju intelektualnego. Problem ten w praktyce musi być rozwiązywany zgodnie z potrzebami i możliwościami rozwojowymi dziecka.

Zadaniem przedszkola jest nie tylko przygotowanie go do szkoły, ale tworzenie takich warunków rozwoju, aby dziecko mogło rozwinąć i wykorzystać w procesie formowania swojej osobowości wszystkie swoje obecne i potencjalne możliwości, a także swoje indywidualne zdolności.

FUNKCJE przedszkola:

- **opiekuńczo-zdrowotna** – sprawowanie opieki nad dzieckiem i czuwanie nad jego zdrowiem i bezpieczeństwem na czas pobytu w przedszkolu. Tworzenie dziecku atmosfery pogodnego dzieciństwa, poczucia sukcesu z własnej aktywności, rozwijanie samodzielności
- **stymulacyjna** – czyli pobudzająca i ukierunkowująca procesy rozwojowe u dziecka. Bardzo ważne jest umiejętne wykorzystywanie posiadanych aktualnie możliwości i kompetencji dziecka do rozwijania i kształtowania nowych **zdolności**, stosownie do ich potrzeb i właściwości rozwojowych.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

- **profilaktyczna**, która ma na celu zapobieganie i przeciwdziałanie zagrożeniom dla zdrowia i rozwoju osobowości dziecka w sferze biologicznej i psychicznej.
- **korektywna** – rozumiana jako działanie edukacyjne przedszkola zmierzające do korygowania wad rozwojowych, niwelowania zaburzeń i wyrównania dysproporcji w rozwoju biopsychicznym dziecka.
- **kompensacyjna** – czyli równoważenie, kompensowanie, zatem dawanie „coś za coś”. Przedszkole może wzmacniać i stymulować te obszary rozwoju i aktywności dziecka, które mogą przynosić mu zadowolenie czy sukcesy.
- **dydaktyczna** – to wyposażenie wychowanków w określony zasób wiedzy, umiejętności, nawyków przygotowujących do roli ucznia i zapewniających im dobry start w szkole.
- **socjalizacyjna** – wychowanek w przedszkolu poznaje normy społecznego funkcjonowania w innym środowisku niż domowe, które jest dla niego najważniejsze. Z niego czerpie wzory zachowań, norm, przyzwyczajień, wartości i konfrontuje je, poszerza o nowe, pochodzące z kontaktów z innymi ludźmi i materialnym środowiskiem przedszkola. Ta funkcja rozwija jego umiejętności społecznego działania w szerszym środowisku.

Wychowanie przedszkolne wypełnia też ZADANIA WOBEC SPOŁECZEŃSTWA.

- Pierwsze z nich to upowszechnianie elementów wiedzy **psychologicznej, pedagogicznej**, biomedycznej o rozwoju dziecka, jego potrzebach, sposobach pedagogicznego oddziaływania wśród rodziców. Przyczynia się to do podnoszenia ogólnej kultury pedagogicznej wśród społeczeństwa, poziomu świadomości i wiedzy o roli edukacji w życiu człowieka, oraz propagowania pożądanego wzorów i zachowań wychowawczych w rodzinach.
- Drugie ważne zadanie wypełniane przez przedszkole w środowisku, to jego **KULTUROTWÓRCZA ROLA**.

Organizowanie uroczystości, spotkań z okazji różnych świąt, rocznic narodowych, regionalnych z udziałem wybitnych postaci, żyjących na danym terenie, przyczynia się do podtrzymywania tradycji, obyczajów, popularyzacji wiedzy o historii narodu i regionu.

- Kolejnym zadaniem jest **INTEGROWANIE RÓŻNYCH SPOŁECZNOŚCI** wokół problematyki edukacji dziecka. Takim naturalnym i pierwszym środowiskiem integrującym społeczność rodziców jest przedszkole, które przez kontakty, wspólne wykonywanie zadań, podejmowanie różnych inicjatyw na rzecz dzieci, uczy ludzi form społecznego działania i współpracy z innymi ludźmi.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

Współczesne polskie przedszkole:

To, jakie będzie przedszkole w dużej mierze zależy od samych rodziców. Ich zaangażowanie w życie przedszkola, aktywność w organizowaniu uroczystości, imprez rodzinnych, wycieczek, wspieranie działań wychowawczych wpływa na funkcjonowanie całej grupy i atmosferę tam panującą. Częste kontakty z nauczycielką, obdarzanie jej zaufaniem i wsparciem (choćby dobrym słowem) wpływają na pewniejszą i lepszą pracę samej wychowawczynie.

Tak więc prosimy pamiętać, że to do jakiego przedszkola chodzi wasza pociecha, również zależy od Was – RODZICÓW.

2. Co to jest adaptacja, przystosowanie.

Jednym z najważniejszych mechanizmów, które regulują stosunki człowieka ze środowiskiem. W przypadku przystosowania dziecka do przedszkola proces ten jest uzależniony od dwóch rodzajów czynników:

wewnętrznych – poziom rozwoju dziecka (jego wiedza o świecie i umiejętność przetwarzania tych wiadomości), wyposażenie genetyczne, indywidualne cechy osobowości i zdolności adaptacyjne, wychowanie w rodzinie, doświadczenia dziecka, nabyte umiejętności, np. samoobsługowe,

zewnętrznych – właściwości samego środowiska, do którego przystosowuje się dziecko, a więc przedszkola.

Przystosowanie wiąże się z **dobrym samopoczuciem dziecka, poczuciem szczęścia, zadowolenia, satysfakcji i samorealizacji, aktywności** w środowisku i współdziałania z innymi. Nie należy przystosowania postrzegać tylko jako dobrostanu dziecka i jego komfortu psychicznego, ale również jako radzenie sobie z trudnościami, umiejętność znoszenia ograniczeń, zmiany standardów zaspokajania swoich potrzeb.

Do przystosowania **dziecko potrzebuje określonego czasu**, podczas którego poszukuje sposobów rozwiązywania swoich problemów w nowych warunkach. Wyraża się to często zmianami w jego zachowaniu (nadmierne pobudzenie, rozdrażnienie, agresja lub odwrotnie – zubożenie, wycofywanie się w apatię, w innych przypadkach dolegliwości fizjologiczne – bóle brzucha, głowy, moczenie nocne, brak apetytu).

Jeśli zaburzenia mijają, a dziecko zaczyna normalnie funkcjonować, uważa się, że maluch przystosował się do środowiska. U większości dzieci nie występują tak drastyczne reakcje, a okres adaptacyjny przebiega łagodniej, jednakże jeśli czujemy się zaniepokojeni reakcjami, zachowaniem dziecka, należy wspólnie z wychowawcą przeanalizować co wpływa na tak złe samopoczucie naszej pociechy.

Często mówi się, że posłanie dziecka trzyletniego do przedszkola jest tylko poszerzeniem dotychczasowego środowiska życia. Byłoby tak, gdyby nowe otoczenie różniło się od domowego tylko niektórymi elementami, a życie dziecka nie zmieniło się tak zdecydowanie.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

Moment wstąpienia przez dziecko do przedszkola jest chwilą rozpoczęcia przez nie życia w dwóch środowiskach: rodzinnym i instytucjonalnym.

Małe dziecko podejmuje zadanie przystosowania się do nowych warunków życia. Korzysta z doświadczeń zdobytych w rodzinie, ale one często nie wystarczają do pokonania trudności, które pojawiają się w przedszkolu. Dlatego zarówno rodzice, jak i całe środowisko przedszkolne, powinni podjąć wspólne działania, aby wesprzeć malucha w tym ważnym i trudnym procesie.

3. Charakterystyka dziecka trzyletniego.

Tożsamość trzylatka:

Trzylatek zna już swoje: imię, nazwisko, płeć– , wiek, imiona rodziców, ogólne określenie miejsca zamieszkania.

W świadomości trzylatka, to, co posiada, jest jakby częścią jego osoby, stąd tak silne wyrażenie: „To moje”

Nadal jest impulsywny, niecierpliwy i wciąż sprawdza wyznaczone granice postępowania.

Bardzo silny związek trzylatka z rodzicami sprawia, że są oni głównym źródłem jego przekonań o sobie, świecie, również o przedszkolu.

Każdy trzylatek jest inny, o osobowości decyduje nie tylko sposób wychowania, lecz również wyposażenie genetyczne oraz środowisko, w jakim się rośnie.

Stopniowe przygotowanie trzylatka do pójścia do przedszkola – osvajanie go z miejscem, rytmem dnia, zasadami, myślą o przedszkolu oraz usamodzielnianie – rodzi w nim początki tożsamości przedszkolaka.

Rozwój poznawczy:

Trzylatek już wiele rzeczy wie, rozumie, pamięta, natomiast szczególnie trudno mu skupić– uwagę na jednym temacie.

Fantazje, bajki i kłamstwa nie mają dla trzylatka wyraźnie zarysowanych granic, większość– informacji przyjmuje on bezkrytycznie i dosłownie.

Potrzeba poznawania otaczającego świata sprawia, że łatwo w trzylatku obudzić– zainteresowanie przedszkolem. Ważne jest, aby przedstawić– pozytywny, ale niezbyt wouidealizowany obraz tej placówki.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

Trzylatek zaczyna przyswajać– sobie pojęcia dotyczące czasu. Najpierw orientuje się w porach dnia, roku, potem dniach tygodnia, a wreszcie w godzinach. Zdobywanie orientacji odbywa się na zasadzie przeciwieństwa.

Bardzo intensywnie rozwija się mówienie, trzylatek chętnie powtarza, co usłyszał lub kreuje własne opowieści. Oprócz opanowania słów występujących w języku ojczystym, dzieci tworzą wiele nowych słów, tzw. neologizmów – wypełniają luki, w sytuacji, gdy nie znajdują w swoim zasobie słów nazwy na określenie jakiegoś obiektu, np. zaświecacz – wyłącznik elektryczny.

dobrze dobrane lektury bardzo wzbogacają język, wiedzę i wrażliwość– trzylatka, książeczki edukacyjne są niezastąpioną pomocą w stymulowaniu zdolności poznawczych.

Rozwój emocjonalny:

Emocje i impulsy wciąż rządzą zachowaniem trzylatka, potrafi rozpoznawać– i nazywać– tylko niektóre z nich.

Nabywa umiejętności zaradcze, które pozwalają mu manipulować– zachowaniami i uczuciami innych osób przez wyrażenie własnych emocji.

Znaczne wahania uczuć– są codziennym doświadczeniem trzylatka (tzw. „śmiech przez łzy”), z jednej strony „tęskni” za czasem pełnej zależności od rodziców, a z drugiej – dąży do samodzielności.

Przeżycia lękowe, przekora, wybuchy złości są dość– częste u trzylatków, co rodzice i wychowawczynie mogą łagodzić– własnym opanowaniem, poświęceniem życzliwej uwagi i konsekwencją. Uleganie nieracjonalnym żądaniom tylko zachęca dziecko do powtarzania wybuchów złości i tego typu zachowań w przyszłości.

Początek przedszkolnej edukacji może być– tak silnym przeżyciem dla trzylatka, że zacznie budzić– się w nocy, będzie bardziej lękliwy, rozdrażniony, płaczący.

Prawidłowy rozwój trzylatka zależy od tego, w jakim stopniu czuje się kochany, akceptowany oraz bezpieczny. Wszystkie te potrzeby są nasilane w trudnych sytuacjach.

Na początku przedszkole ma prawo budzić– w dziecku emocje, takie jak lęk, sprzeciw, brak zaufania do rodziców i wychowawczyń oraz płacz lub próby uwolnienia się od tego obowiązku.

Pomocna w adaptacji będzie bieżąca obustronna wymiana informacji o samopoczuciu trzylatka.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

Rozwój społeczny:

Trzylatek wyraża już chęć– kontaktów z rówieśnikami, zauważa brak innych dzieci w otoczeniu, jednak na razie bawi się tylko OBOK innego dziecka, krótkie zabawy wspólne często kończą się konfliktem.

Nawet trudne relacje z innymi dziećmi są bardzo istotne w prawidłowym rozwoju i przygotowaniu trzylatka do przedszkola, uczą norm grupowych, kompromisu, dbania o swoje prawa.

Wychowawczyni stanie się pierwszą ważną obcą osobą w życiu dziecka, dlatego w kontaktach z nią istotna jest otwartość– rodziców i dobra komunikacja.

Trzylatek jest bardzo ufny, co dobrze świadczy o jego rozwoju, jednak w pewnych sytuacjach może łączyć– się z zagrożeniem.

Podstawową formą działalności dziecka jest **zabawa** i to w niej kształtują się stosunki społeczne między jej uczestnikami. Na ogół mówimy, że dziecko jest uspołecznione, jeżeli uczestniczy we wspólnych zabawach, zajęciach w grupie, realizuje różne zadania i role społeczne. Zawiera ona w sobie czynności typowe dla dorosłych: uczenie się, pracę, działalność– społeczną.

W zabawie uczy się reguł i norm, które później przenosi na sytuacje społeczne i odwrotnie – rzeczywisty układ stosunków wokół siebie odtwarza w zabawie. Ta dwukierunkowość– jest źródłem rozwoju i kształtowania się społecznego dziecka.

W kontaktach rodzinnych trzylatka ważne miejsce zajmują dziadkowie, dając mu to, czego z braku cierpliwości lub czasu nie mogą ofiarować– mu rodzice.

Rozwój motoryczny.

Rozwój ruchowy cechuje względna harmonijność. Dziecko stopniowo doskonali ruchy postawno-lokomocyjne, jak też ruchy warunkujące sprawne wykonywanie czynności na przedmiotach.

Duża potrzeba ruchu, zwana „głodem ruchu” powoduje, że dziecko jest bardzo ruchliwe. Nie potrafi skupić– się na jednej czynności, toteż często zmienia rodzaj zajęcia ruchowego. Z tej samej przyczyny nie jest w stanie przez dłuższy czas towarzyszyć– czynności dorosłego.

Każdy trzylatek ma własny, typowy dla siebie poziom energii i zapotrzebowania na ruch, który może zmieniać– się z wiekiem.

Nieuzasadnione, gwałtowne wahania indywidualnego poziomu energii trzylatka mogą być– sygnałem problemów zdrowotnych lub emocjonalnych.

Pobyty w przedszkolu może zmieniać– regulację poziomu energii trzylatka, powodując po zajęciach zmęczenie i ospałość– lub nadmierne pobudzenie.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

Trzylatek wykonuje różne ćwiczenia gimnastyczne, najchętniej pod postacią wesołej zabawy, w formie zorganizowanej nie powinny trwać – dłużej niż 10 minut za jednym razem.

Skakanie, nawet na jednej nodze, chodzenie na czworakach, wieszanie się na rękach, bieganie, są ćwiczeniami swobodnie wykonywanymi przez dziecko trzyletnie.

Rozwój małej motoryki można śledzić – w dwóch zakresach: samoobsługi i rysowania. Ubieranie się i rozbieranie przy niewielkiej pomocy dorosłego, jest coraz bardziej samodzielny w załatwianiu potrzeb fizjologicznych.

Trzylatek rysuje rozpoznawalne kształty.

Wszystkie czynności samoobsługowe, których nauczy się w domu, pozwolą mu poczuć – się pewniej i bezpieczniej w przedszkolu.

Należy zawsze pamiętać, że granice okresów rozwojowych są względne. Każde dziecko rozwija się w innym tempie, w odmiennych warunkach środowiskowych, każde jest odrębną indywidualnością, różni się od swoich rówieśników różnymi cechami fizycznymi i psychicznymi.

4. Jak rodzice mogą pomóc dziecku w adaptacji do przedszkola?

Okres przygotowania dziecka do przedszkola należy rozpocząć już przed wakacjami.

Trzylatek bardzo przywiązuje się do pewnych rytuałów, co daje mu poczucie bezpieczeństwa, dlatego rytm dnia taki, jaki obowiązuje w przedszkolu należałoby wprowadzać – wcześniej, szczególnie poranne wstawanie, aby do mającego nastąpić – rozstania nie dokładać – jeszcze porannego chaosu.

Nigdy nie wyrażać – złych opinii o przedszkolu w obecności dziecka, nie straszyć – nim: np. Jak pójdziesz do przedszkola „to zobaczysz...”. Wszystko, co się mówi przy dziecku o przedszkolu kształtuje jego opinię, wpływa po części na to, jak ono będzie się tam czuło. Nie jest wskazane też idealizowanie przedszkola, gdyż dziecko może być – rozczarowane.

się wspólne robienie zakupów. Uświadomi to malcowi nadchodzące zmiany, ale też sprawi radość

Im dziecko jest bardziej samodzielne w czynnościach samoobsługowych (jedzenie, mycie, ubieranie się, załatwianie potrzeb fizjologicznych) tym czuje się pewniej i bezpieczniej, wie, że sobie poradzi bez rodziców, dlatego wszystkie te czynności trzeba ćwiczyć i nie ulegać – pokusie wyręczenia dziecka. Oczywiście krok po kroku, aby zadania były na miarę możliwości, rezygnować – z rozdrabniania pokarmów, smoczków, butelek, pampersów, nocniczków.

Bardzo ważne jest, aby dzień 1 września nie był pierwszym spotkaniem dziecka z przedszkolem. Warto uczestniczyć w zajęciach adaptacyjnych, zapoznać dziecko

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

z personelem jak też budynkiem i jego przyszlą salą, z rówieśnikami. Można zadbać o zapoznanie się z którymś dzieckiem z przyszłej grupy.

Częstsze pozostawianie dziecka pod opieką babci, cioci, znajomej pozwoli mu oswoić się z rozstaniem. Należy pamiętać o dotrzymywaniu słowa, jeśli chodzi o odbiór – dziecko będzie wiedziało, że może polegać – na rodzicach.

Propozycje dotyczące pierwszych dni.

Pożegnania powinny być – krótkie, przedłużanie powoduje dłuższe cierpienie dzieci.

Okazywanie własnych rozterek prowadzi do przekazywania dziecku własnych lęków, najlepiej żegnać – i witać – dziecko z uśmiechem.

W początkowym okresie można dziecko odbierać – wcześniej i stopniowo przedłużać – okres pobytu.

Nie obiecywać – wcześniejszego odbioru, jeśli jest to niemożliwe.

Dobra komunikacja i porozumienie rodziców z personelem i wychowawczynią daje dziecku większe poczucie bezpieczeństwa i zaufania do przedszkola.

Należy dziecko ubierać – w strój wygodny, praktyczny, (spodnie, spódnice na gumki, bez zbędnych guzików, spinek, szelek), aby mogło samodzielnie ubrać – się czy rozebrać i nie martwić – się, że coś się pobrudziło lub zamoczyło. Przyda się też dodatkowy strój „w razie awarii”. Wszystkie rzeczy dziecka powinny być podpisane.

Dobrze, aby dziecko mogło zabrać – do przedszkola część domu np. ulubioną przytulankę, poduszczkę, kocyk, zdjęcie rodziców.

Nie można ulegać, kiedy dziecko płacze – gdy je raz zabierzemy do domu, będzie wiedziało, że łzami można wiele zdziałać.

Trzeba kontrolować – swoje wypowiedzi. Zamiast: już możemy wracać – do domu, lepiej powiedzieć –: teraz możemy iść – do domu, zamiast: jeszcze tylko dwa dni i będzie wolne – za dwa dni będzie wolne. Różnica niewielka, jednak pierwsze zdania mają zły wydźwięk.

Nie należy obiecywać – prezentów i stosować przekupstwa – płacz będzie rósł proporcjonalnie do wymagań związanych z upominkami.

Niepotrzebnym stresem dla dziecka jest też ciągle wypytywanie: co było ciekawego?, co robiłeś?

W pierwszych dniach lepiej, aby odprowadzał dziecko rodzic mniej związany emocjonalnie – rozstania będą mniej bolesne.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

Na początku warto zrezygnować– z walki za wszelką cenę o posiłki, czystość, nowe umiejętności, korzystniej, aby dziecko nawet z pustym brzuszkiem i brudnym ubrankiem było spokojne i zadowolone niż czyste, najedzone z urazem do przedszkola.

W dniu inauguracji najcenniejszy jest spokój rodziców. Dlatego już wieczorem wspólnie z dzieckiem należy wszystko przygotować. Można dziecku opowiedzieć, jak od obudzenia będzie wyglądał jego dzień. Ranek też powinien przebiegać– spokojnie, ze wszystkimi zwykle powtarzаныmi rytuałami. Dziecku trzeba dość– konkretnie powiedzieć, kiedy będzie odebrane (np. po obiedzie, po podwieczorku) i koniecznie dotrzymać– słowa. Rodzice powinni pamiętać, że drugi i trzeci dzień są trudniejsze i bardziej dramatyczne niż pierwszy.

- Bardzo pomocne w adaptacji będzie, ograniczenie do minimum innych stresów, wyłączenia na czas pierwszych tygodni większych wrażeń i życiowych zmian (np. przeprowadzka, dłuższa nieobecność– jednego z rodziców). Ważne, aby szczególnie zadbać– o potrzeby emocjonalne swojej pociechy.

Wszystkie te zabiegi służą zminimalizowaniu stresu malucha wynikającego z nowości otoczenia, gdyż trzylatki żywo bronią się przed tym, co nieznanne.

5. Ramowy rozkład dnia w przedszkolu.

6:30- 8:00	Schodzenie się dzieci.
8:00- 8:15	Zabawy ruchowe, ćwiczenia poranne.
8:15- 8:30	Przygotowanie do śniadania.
8:30- 9:00	Śniadanie.
9:00- 10:15	Zajęcia programowe, realizacja programu, rytmika, język obcy, ćwiczenia korekcyjne, wycieczki.
10:15-11:15	Zabawy na świeżym powietrzu, spacer lub zabawy dowolne.
11:15-11:30	Przygotowanie do obiadu.
11:30-12:00	Obiad.
12:00-13:15	Leżakowanie.
13:15-13:30	Przygotowanie do podwieczorku.
13:30-14:00	Podwieczorek.
14:00-16:30	Rozchodzenie się dzieci, zabawy dowolne.

6. Wyprawka dziecka trzyletniego.

- 1) Pościel (poszewka 2 m x 90 cm, mała poszewka na „jasiek”).
- 2) Piżama.
- 3) Chusteczki higieniczne w kartoniku (1 paczka na miesiąc).
- 4) Miękkie obuwie.
- 5) Zestaw rzeczy na zmianę (koszulka, majtki, skarpety, spodnie, bluza).

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

- Fartuszek
- Chusteczki do wycierania na mokro rozpuszczalne
- Kartki A4
- Teczka z gumką do prac plastycznych
- Kalosze oraz płaszcz przeciwdeszczowy

Wszystkie rzeczy dziecka prosimy podpisać imieniem i nazwiskiem.
Przybory plastyczne do uzgodnienia z wychowawcą grupy.

7. Prośba dziecka według Janusza Korczaka.

Rodzice i nauczyciele powinni pamiętać o „Prośbach dziecka” opracowanych przez Janusza Korczaka, ale także aktualnych i wartych wysłuchania.

- Nie psuj mnie. Dobrze wiem, że nie powinienem mieć tego wszystkiego, czego się domagam. To tylko próba sił z mojej strony.
- Nie bój się stanowczości. Właśnie tego potrzebuję - poczucia bezpieczeństwa.
- Nie bagatelizuj moich złych nawyków. Tylko ty możesz pomóc mi zwalczyć zło, póki jest to jeszcze w ogóle możliwe.
- Nie rób ze mnie większego dziecka, niż jestem. To sprawia, że przyjmuję postawę głupio dorosłą .
- Nie zwracaj mi uwagi przy innych ludziach, jeśli nie jest to absolutnie konieczne. O wiele bardziej przejmuję się tym, co mówisz, jeśli rozmawiamy w cztery oczy.
- Nie chroń mnie przed konsekwencjami. Czasami dobrze jest nauczyć się rzeczy bolesnych i nieprzyjemnych.
- Nie wmawiaj mi, że błędy, które popełniam, są grzechem. To zagraża mojemu poczuciu wartości.
- Nie przejmuj się za bardzo, gdy mówi , że cię nienawidzę . To nie ty jesteś moim wrogiem, lecz twoja miążdżąca przewaga!
- Nie zwracaj zbytnej uwagi na moje drobne dolegliwości. Czasami wykorzystuję je, by przyciągnąć twoją uwagę.
- Nie zrzędz. W przeciwnym razie muszę się przed tobą bronić i robię się głuchy.
- Nie dawaj mi obietnic bez pokrycia. Czuję się przeraźliwie tłamszony, kiedy nic z tego wszystkiego nie wychodzi.

Witaj Przedszkole „Misia Uszatka”

- Nie zapominaj, że jeszcze trudno mi jest precyzyjnie wyrazić myśli. To dlatego nie zawsze się rozumiemy.
- Nie sprawdzaj z uporem maniaka mojej uczciwości. Zbyt łatwo strach zmusza mnie do kłamstwa.
- Nie bądź niekonsekwentny. To mnie ogłupia i wtedy tracę całą moją wiarę w siebie.
- Nie odtrącaj mnie, gdy dręcę cię pytaniami. Może się wkrótce okazać, że zamiast prosić cię o wyjaśnienia, poszukam ich gdzie indziej.
- Nie rób z siebie nieskazitelnego ideału. Prawda na twój temat byłaby w przyszłości nie do zniesienia. Nie wyobrażaj sobie, iż przepraszając mnie stracisz autorytet. Za uczciwą grę umiem podziękować miłością, o jakiej nawet ci się nie śniło.
- Nie zapominaj, że uwielbiam wszelkiego rodzaju eksperymenty. To po prostu mój sposób na życie, więc przymknij na to oczy.
- Nie bój się miłości. Nigdy.

– Życzymy powodzenia! –